

УДК 513.6

ПРО ГРУПИ РОЗКЛАДУ НОРМУВАНЬ ПСЕВДОГЛОБАЛЬНИХ ПОЛІВ

Василь Андрійчук

Львівський національний університет імені Івана Франка

Вивчимо властивості груп розкладу нормувань псевдоглобальних полів, тобто полів алгебричних функцій від однієї змінної з псевдоскінченним [1] полем констант.

Нехай L/K – скінченне розширення Галуа поля алгебричних функцій K , k – поле констант поля K . Група Галуа $\text{Gal}(L/K)$ діє на множині всіх нормувань V_L поля L : якщо $w \in V_L$, $\sigma \in \text{Gal}(L/K)$, то σw є нормуванням поля L для якого

$$|a|_{\sigma w} = |\sigma^{-1}a|_w.$$

Якщо O_w – кільце нормування w , M_w – максимальний ідеал кільця O_w , то $O_{\sigma w} = \sigma O_w$, $M_{\sigma w} = \sigma M_w$. Тому σ визначає ізоморфізм полів O_w/M_w та $O_{\sigma w}/M_{\sigma w}$, який ми позначаємо теж σ . У цих позначеннях група $\text{Gal}(L/K)$ діє на множині плейсів поля L за таким правилом: якщо ϕ – плейс поля L , то $\sigma\phi$ – плейс, для якого

$$\sigma\phi(a) = \sigma(\phi(\sigma^{-1}a)).$$

Групою розкладу нормування w поля L називають підгрупу G_w групи $G = \text{Gal}(L/K)$, яка складається з тих елементів σ групи G , для яких $\sigma w = w$.

Запишемо означення групи розкладу в термінах кілець нормувань, нормувань та плейсів. $G_w = \{\sigma \in G \mid \sigma w = w\} = \{\sigma \in G \mid \sigma M_w = M_w\} = \{\sigma \in G \mid \phi(a) = 0 \rightarrow \phi(\sigma a) = 0\}$, де w – нормування поля L ; M_w – максимальний ідеал кільця нормування поля L ; ϕ – відповідний йому плейс.

Оскільки дивізори (кільця нормувань) класи еквівалентних нормувань та класи еквівалентних плейсів перебувають у взаємно однозначній відповідності, то ми можемо використовувати будь-яке з цих трьох понять залежно від того, яке з них є зручнішим у тому чи іншому контексті.

Нехай тепер K – псевдоглобальне поле. Поле констант k поля K є псевдоалгебрично замкненим (регулярно замкненим у термінології Ю.П.Єршова [2]). Тому (див. напр. [2] або [3], [4]) для псевдоглобальних полів справджується аналог теореми щільності Чоботарьова.

Цей аналог можна формулювати і доводити навіть у більш загальній ситуації. Для того, щоб нагадати його формулювання, введемо деякі необхідні для цього позначення.

Нехай k – псевдоалгебрично замкнене поле; K – скінченнопороджене регулярне розширення поля k ; L – скінченне розширення Галуа поля K , $G = \text{Gal}(L/K)$, а також l – алгебричне замикання поля k в полі L , $H = \text{Gal}(l/k)$, $\beta : G \rightarrow H$ – гомоморфізм обмеження. Нехай $G(k)$ – абсолютна група Галуа поля k , а $\alpha : G(k) \rightarrow G$ такий гомоморфізм, що діаграма

$$\begin{array}{c} G(k) \\ \alpha \swarrow \searrow \\ G^\beta \rightarrow H \end{array} \quad (1)$$

комутативна. Позначимо групу $\alpha(G(k))$ через H_1 , підполе сепарабельного замикання k_s поля k , відповідне підгрупі $\text{Ker } \phi$, позначимо через l_1 . Маємо $H_1 = \text{Gal}(l_1/k) \cong G(k)/\text{Ker } \alpha$.

У цих позначеннях правильна така теорема (див. [2], [3], [4]), яку називають аналогом теореми щільності Чоботарьова для псевдоалгебрично замкнених (регулярно замкнених) полів.

Теорема (Фрід-Гаран-Жарден). Нехай S – скінченна підмножина поля K . Існує k – плейс $\phi: K \rightarrow k$, скінченний на S , і його продовження $\phi_1: L \rightarrow l$ на поле L , нерозгалужене над ϕ , групою розкладу якого є H_1 .

Ця теорема, застосована до випадку псевдоглобального поля K , має важливі наслідки, які ми сформулюємо у вигляді декількох тверджень.

Твердження 1. Нехай L/K – геометричне розширення Галуа псевдоглобального поля K (тобто поля L і K мають одне й те ж псевдоскінченне поле констант). Тоді будь-яка циклічна підгрупа H_1 групи $G = \text{Gal}(L/K)$ є групою розкладу деякого нормування поля L . Існує нескінченна кількість нерозгалужених у полі L нормувань v поля K та їхніх продовжень w на поле L таких, що група H_1 є групою розкладу нормування w .

Доведення. В умовах твердження 1 у діаграмі (1) підгрупа H є тривіальною. Крім того, кожна циклічна підгрупа групи G ізоморфна факторгрупі групи $G(k)$, оскільки абсолютна група Галуа $G(k)$ псевдоскінченного поля k ізоморфна групі $\mathbb{Z}$ – поповненню групи цілих чисел $\mathbb{Z}$ щодо топології, визначеної всіма її підгрупами. Розглянувши в діаграмі (1) тривіальний гомоморфізм β , одержуємо, згідно зі сформульованою вище теоремою, існування плейса $\phi_1: L \rightarrow l$ з групою розкладу $\text{Im } \alpha \cong G(k)/\text{Ker } \alpha$, де α – гомоморфізм групи $G(k)$ у групу G , який топологічній твірній групи $G(k)$ ставить у відповідність твірну підгрупи H_1 . Плейсу ϕ_1 відповідає нормування w поля L , що має групою розкладу підгрупу H_1 .

Потрібно ще довести твердження про нескінченність кількості нормувань w з групою розкладу H_1 . Перш за все, згідно з [5], лише скінченна кількість нормувань поля K є розгалуженими в полі L .

Далі, якщо ми маємо нормування $w_1, \dots, w_n$ з групою розкладу H_1 , то розглянемо елементи $u_1, \dots, u_n$ поля L такі, що для відповідних нормуванням $w_1, \dots, w_n$ плейсів $\phi_1, \dots, \phi_n$ виконується умова $\phi_i(u_i) = \infty$, $1 \leq i \leq n$. Згідно з теоремою 2 праці [2, с. 304], плейс $\psi: L \rightarrow l$, скінченний на $u_1, \dots, u_n$. Тому існує нескінченна кількість нееквівалентних плейсів з групою розкладу H_1 , а отже, і нескінченна кількість нееквівалентних нормувань з цією групою розкладу.

Наслідок 1. В умовах твердження 1 існує нескінченна кількість нормувань поля K , що цілком розпадаються в полі L .

Доведення. Нагадаємо, що нерозгалужене нормування v поля K цілком розпадається в полі L , якщо група розкладу кожного продовження w нормування v на поле L тривіальна. З твердження 1 випливає, що існує не-

скінченна кількість нормувань поля L з тривіальною групою розкладу досить розглянути тривіальний гомоморфізм у діаграмі (1).

Розглянемо тепер інший крайній випадок скінченних розширень Галуа псевдоглобального поля K – випадок, коли розширення L/K є розширенням поля констант, тобто $L = lK$, де l/k – скінченне розширення поля констант k .

Твердження 2. Нехай $L = lK$, де l/k – скінченне розширення поля констант псевдоглобального поля K . Існує нескінченна кількість нормувань в поля K таких, що їх продовження w на поле L мають своєю групою розкладу всю групу $\text{Gal}(L/K)$.

Доведення. Для степенів розширень l/k та L/K маємо $[l:k] = [L:K]$. Справді, нехай z – примітивний елемент для розширення l/k , f – мінімальний багаточлен над k для елемента z . Тоді f залишається незвідним і над полем K , інакше коефіцієнти його множників були б багаточленами від коренів багаточлена f , тобто були б алгебричними до K , бо поле констант k є алгебрично замкненим у K . З рівності $[l:k] = [L:K]$ випливає, що $\text{Gal}(L/K) \cong \text{Gal}(l/k)$, а тому можна взяти діаграму (1)

$$\begin{array}{ccc} & G(k) & \\ \alpha \swarrow & & \searrow \beta \\ \text{Gal}(L/K) & \xrightarrow{\beta} & \text{Gal}(L/K), \end{array}$$

в якій α визначене природним гомоморфізмом $G(k) \rightarrow \text{Gal}(l/k)$ та ізоморфізмом β . Тому існування нескінченної кількості нормувань з групою розкладу $\text{Gal}(L/K)$ одержують так само, як і в твердженні 1.

Наслідок 2. В умовах твердження 2 існує нескінченна кількість нееквівалентних нормувань поля K , що не розпадаються в полі L .

Доведення. Нерозгалужене нормування в поля K не розпадається в полі L , якщо воно має єдине продовження w на поле L , а це рівносильно тому, що група розкладу нормування w збігається з групою $\text{Gal}(L/K)$.

Для псевдоглобальних полів правильний сильніший факт, ніж той, який сформульовано в твердженні 2.

Твердження 3. В умовах твердження 2 кожна підгрупа групи $\text{Gal}(L/K)$ є групою розкладу нескінченної кількості нееквівалентних нормувань поля L .

Для доведення твердження нам буде потрібна одна лема.

Лема. Нехай C – абсолютно незвідна, неособлива крива, визначена над псевдоскінченним полем k . k' – скінченне розширення поля k , $[k' : k] = n$. Існує k' – раціональна точка кривої C , яка не є її k' -раціональною точкою для кожного підполя k'' , $k \subset k'' \subset k'$.

Доведення. Нехай степінь незвідного багаточлена, що визначає криву C , дорівнює d . Покажемо спочатку, що твердження леми правильне для випадку скінченного поля k з q елементів, якщо q досить велике. Позначимо через $|C(q^n)|$ кількість точок кривої C з координатами поля з q^n елементів. Згідно з [4, розділ 2, теорема 4, 9] маємо оцінку

$$q^n + 1 - Aq^{n/2} \leq |C(q^n)| \leq q^n + 1 + Aq^{n/2}, \quad (2)$$

де $A = (d - 1)(d - 2)$.

Якщо поле k'' є підрозширенням поля k' , то k'' має q^{n_1} елементів, де $n_1 \mid n$. Запишемо оцінку, аналогічну (2), для $C(q^{n_1})$:

$$q^{n_1} + 1 - Aq^{n_1/2} \leq |C(q^{n_1})| \leq q^{n_1} + 1 + Aq^{n_1/2}. \quad (3)$$

Нехай m – кількість усіх дільників числа n . Загальна кількість точок кривої C з координатами у всіх власних підрозширеннях k'' поля k' не перевищує, як це випливає з (3), величини $m(q^{n/2} + 1 + Aq^{n/4})$.

Звідси та з (2) одержуємо, що кількість k' -раціональних точок, координати яких не лежать у жодному власному підрозширенні поля k' , не менша ніж

$$q^n + 1 - Aq^{n/2} - m(q^{n/2} + 1 + Aq^{n/4}). \quad (4)$$

Величина (4) прямує до нескінченності при $q \rightarrow \infty$, тому стає додатною при досить великих q .

Отже, використовуючи той факт, що псевдоскінченні поля елементарно еквівалентні ультрадобуткам скінченних полів, достатньо показати, згідно з [1], що твердження леми можна сформулювати мовою логіки першого порядку. У книзі [2, с. 319] розглянуто, як записати мовою першого порядку формулу, яка стверджує, що поле k має принаймні одне розширення степеня n , і наведено відповідну формулу. Якщо в згаданій формулі замінити квантори $\exists$ на квантори $\forall$, то одержимо формулу, яка стверджує, що для кожного набору n^3 структурних констант y_{ij}^k n -вимірний алгебра над полем k з базою $e_1, \dots, e_n$, стандартним додаванням та множенням згідно з правилом $e_i e_j = \sum y_{ijk}^k e_k$ є полем. З цього погляду елементи розширення k'/k степеня n можна інтерпретувати як елементи з k^n , з множенням, визначеним за допомогою структурних констант. Башту розширень полів $k \subset k'' \subset k'$ можна аналогічно описати за допомогою подвійного набору структурних констант, а елементи з поля k' інтерпретувати як елементи з $k^{n_1 n_2}$, причому перші n_1 компонент такого вектора ми ототожнюємо з елементами поля k'' .

У [4] розглянуто також як записати у вигляді формули мови логіки першого порядку твердження про те, що багаточлен, який задає криву C , є абсолютно незвідним і не має особливих точок.

Враховуючи ці зауваження, легко переконатися, що твердження леми можна сформулювати (явна формула була б досить громіздкою) мовою логіки першого порядку, а тому лема випливає з твердження 4 [1].

Доведення твердження 3. Нехай $\text{Gal}(l/k) = \text{Gal}(L/K) = G$, H – підгрупа групи G . За основною теоремою теорії Галуа підгрупі H відповідає підполе k' , $k \subset k' \subset l$.

Розглянемо абсолютно незвідну, неособливу криву C , що є моделлю поля K . Згідно з лемою 6 існує точка (a, b) кривої C , координати якої належать полю k' і не належать жодному підрозширенню поля k' .

Якщо (x, y) – загальна точка кривої C , то зіставлення $(x, y) \rightarrow (a, b)$ визначає гомоморфізм $O_{(a,b)} \rightarrow k'$ локального кільця точки (a,b) на поле k' . Цей гомоморфізм продовжується до k' -значного плейса $K \rightarrow k'$. Це означає, що існує простий дивізор степеня $[k' : k]$ поля K . Для відповідного нормування

v поля K маємо $O_v/M_v \cong k'$, де O_v і M_v , відповідно, кільце цілих та ідеал нормування v . Якщо w – нормування поля L , що продовжує v , то, згідно з [4, теорема 2.14, с. 23] $O_w/M_w = \mathfrak{l}(O_v/M_v) = lk' = l$. Звідси випливає, що групою розкладу нормування w є група $\text{Gal}(l/k') = H$.

Наслідок 3. Нехай K – псевдоглобальне поле. Тоді для кожного додатного натурального числа t існує простий дивізор поля K степеня t .

Твердження 4 дає відповідь на запитання, якими можуть бути групи розкладу нормувань псевдоглобального поля K для розширень, які не обов'язково є геометричними або розширеннями поля констант.

Твердження 4. Для псевдоглобального поля K правильні такі еквівалентні властивості:

1) нехай L/K – скінченне розширення Галуа, l – алгебричне замикання поля констант k поля K у полі L , H – циклічна підгрупа групи $\text{Gal}(L/K)$, для якої $\text{res}_L H = \text{Gal}(l/k)$. Тоді існує нормування поля K і його продовження на поле L , група розкладу якого збігається з групою H ;

2) якщо L/K – циклічне розширення, то існує нормування поля K і його продовження на поле L , група розкладу якого збігається з групою $\text{Gal}(L/K)$;

3) якщо L/K – циклічне розширення і $a_1, \dots, a_m$ – елементи поля L , то існує нормування поля K і його продовження w на поле L таке, що елементи $a_1, \dots, a_m$ цілі щодо w , поле лишків нормування v збігається з k , а група розкладу нормування w збігається з $\text{Gal}(L/K)$.

Доведення. Абсолютна група Галуа поля констант k поля K ізоморфна поповненню групи цілих чисел $\mathbb{Z}$ щодо топології, визначеної всіма її підгрупами; це вільна топологічна група з однією топологічною твірною. Звідси та з псевдоалгебричної замкненості поля k випливає (див. [4]), що поле k є Фробеніусовим. У [3] показано, що Фробеніусові поля задовольняють властивості 1–3 твердження 4 і що ці три властивості еквівалентні.

Твердження 5. Нехай K – псевдоглобальне поле; L/K скінченне розширення Галуа; H – циклічна підгрупа його групи Галуа $G = \text{Gal}(L/K)$. Існує нескінченна кількість нееквівалентних нормувань поля L , групи розкладу яких мають групу H своєю підгрупою.

Доведення. Нехай спочатку L/K – циклічне розширення. Із зауваження до наслідку 1.4. у праці [3] випливає, що для топологічної твірної σ абсолютної групи Галуа $G(k)$ псевдоскінченного поля констант k поля K і довільного елемента $g \in G$ такого, що $\text{res}_L \sigma = \text{res}_L g$ (тут, як і раніше, l – алгебричне замикання поля k у полі L), існує k – плейс ϕ поля K , для якого $\phi K = k$, $\phi L = k_1$ (k_1 – скінченне розширення поля k). Плейс ϕ визначає ізоморфізм ϕ^* , $\phi^*(\text{res}_{k_1} \sigma) = g$ циклічної підгрупи, породженої елементом $\text{res}_{k_1} \sigma$, та групи розкладу плейса ϕ , яка, отже, є циклічною підгрупою, породженою елементом g . Для циклічних розширень твердження 9 доведене.

Нехай тепер L/K – довільне розширення Галуа; H – циклічна підгрупа групи $\text{Gal}(L/K)$; K_1 – відповідне підгрупі H підполе поля L . За доведеним існує плейс поля L , групою розкладу якого в розширенні L/K_1 є підгрупа H . Зрозуміло, що група розкладу цього плейса в розширенні L/K містить підгрупу H .

Що стосується твердження про існування нескінченної кількості нееквівалентних нормувань (тобто нескінченної кількості нееквівалентних плейсів; нагадаємо про еквівалентність мови нормувань, мови кілець нормувань та мови плейсів), то в [3] показано, що з існування плейса із заданою групою розкладу впливає існування плейса з цією ж групою розкладу і скінченного на довільній скінченній підмножині $\{a_1, \dots, a_n\}$ поля L . Тому, маючи хоч один потрібний плейс φ_1 , вибираємо елемент $a_1 \in L$, для якого $\varphi_1(a_1) = \infty$; існує плейс φ_2 , з такою ж групою розкладу як у φ_1 і $\varphi_2(a_1) \neq \infty$. Звідси є зрозумілою нескінченність множини нееквівалентних плейсів з заданою групою розкладу.

Зауваження.

1. З міркувань, описаних у доведенні твердження 5, впливає твердження 3. Все ж ми навели незалежне доведення твердження 3, оскільки воно відображає, яку важливу роль відіграє властивість псевдоалгебричної замкненості поля k .

2. Якщо поле алгебричних функцій від однієї змінної з полем констант k має властивість, сформульовану в твердженні 5, то воно має властивості, сформульовані в твердженні 4, а тому, згідно з [4, с. 354], є Фробеніусовим.

1. Ax J. The elementary theory of finite field // Ann. Math. – 1968 – Vol. 88, No. 2. – P. 239–271.
2. Ершов Ю. Л. Алгоритмические проблемы в теории полей // Справочная книга по математической логике. Часть 3. Теория рекурсии. – М.: Наука, 1982. – С. 269–353.
3. Fried M., Haran D., Jarden M. Galois Stratification over Frobenius Fields // Advances in Mathematics. – 1984. – Vol. 51. – P. 1–35.
4. Fried M., Jarden M. Field arithmetic. – Springer, 1986.
5. Шевалле К. Введение в теорию алгебраических функций от одной переменной. М.: Физматгиз, 1959.

ON DECOMPOSITION GROUPS OF VALUATIONS OF PSEUDOGLOBAL FIELDS

Vasyl Andriychuk

Ivan Franko National University of L'viv

The properties of decomposition groups of valuations of an algebraic function field over a pseudofinite constant field are investigated.

Стаття надійшла до редколегії 13.12.1999